

BAKA ISTVÁN

Carmenről újra

*Abogyan én szerettelek,
Carmen, csak én, csak én, csak én, —
Bolond lány, hogy feledheted
Egy torreróért könnyedén?*

*Emlékszel még? Szoknyáidat,
Mint szirmokat, bontottam én
Ki sorra, s ajkam megtapadt
A forró, bíborló bibén.*

*Emlékszel? Még táncoltam is,
Bár botlábú vagyok, veled, —
S pogányul csókoltad hamis,
Husbálvány-istenségemet.*

*Abogyan én szerettelek,
Carmen, csak én, csak én, csak én, —
Bolond, ki ily könnyen feled,
S inkább letörve hull elém.*

*Már nem is kellenél! Hiszen
Virágporod reám tapadt
Örökre, — fölszállok s viszem
Halál-kasomba csókodat.*

VASADI PÉTER

Danse Macabre

*A törmelékek argumentumok.
Rájuk borul a történelmi félelem,
mint egy páncélos éjszaka.
Ráadásul a rosszakarat betontuskókra
jól odacsavarozza.
Mi megmarad s kicsit még tud mozogni is,
a lomba lélek.
Kinek van itt ideje kivárni a föl-
tisztuló ködöt?*